

Yönetmen: Ridley Scott

Senaryo: Jon Spaihts, Damon Lindelof

Oyuncular: Noomi Rapace (Elizabeth Shaw), Logan Marshall-Green (Charlie Holloway), Michael Fassbender (David)

2012 / ABD / İngilizce, Gaelce / 124'

Ridley Scott'ın tam otuz yıl sonra bilimkurgu sinemasına dönüş yapması –hele de son birkaç yılda çektiği, sağ kimliğini ön plana çıkararak politik filmlerin ardından– büyük bir heyecan yarattı. Ne de olsa günümüz bilimkurgu sinemasının yönünü belirlemiş, atmosfer yaratma konusunda birer rehber dönüşen iki klasik; *Yaratık (Alien, 1979)* ve *Bıçak Sırtı (Blade Runner, 1982)*'nin filmlerinin yaratıcısından bahsediyoruz. Usta yönetmen bu dönüşü son dönemin modasına uygun bir şekilde ön bölüm sayılabilecek bir yapımla gerçekleştirmeye karar verdi ve böylece *Prometheus* ortaya çıkmış oldu.

Prometheus, yönetmenin ilk başyapıtı *Yaratık*'ın öncesini anlatıyor ve *Yaratık*'tan bu yana akıllarda kalan pek çok soruya yanıtlar getiriyor. Doğal olarak, en başta *Yaratık* filminin hayran kitlesine hitap ediyormuş gibi dursa da *Prometheus*, *Yaratık*'a bağımlı kalmadan tek başına ayakları yere basan bir yapımla başarıyor. *Yaratık* serisinin özelinde de *Alien Predator'e Karşı (AVP: Alien vs. Predator, 2004)* ve *AVPR: Aliens vs. Predator: Requiem (2007)* gibi zorlama ve seriye zarar veren filmlerden sonra serinin itibarını koruyor.

Film, *Yaratık* ile organik bağlara sahip olmasına rağmen bir noktada *Bıçak Sırtı*'na daha yakın duruyor. Scott, *Yaratık*'daki kapitalist sistem eleştirisini sürdürmektense yaratan–yaratılan ilişkisi üzerine yoğunlaşıyor. Durmaksızın çalışan kirli ve gürültülü fabrika görünümündeki gemi dahi oldukça steril bir hal alıyor *Prometheus*'ta. Michael Fassbender'ın hayat verdiği, gemide geçirdiği yalnız iki yıl boyunca kendini geliştiren, kendini geliştirdikçe kimlik edinen, varlığının değerini keşfeden robot David ise *Bıçak Sırtı*'nın replikantlarına çok benziyor. *Bıçak Sırtı*'ndaki robot ve onun yaratanı insan arasındaki çekişme muhafaza edilirken, konu bir üst noktaya taşınarak insanın kendi yaratanını arayışına değiniliyor. Tam da burada *Yaratık*'dan bu yana kimlikleri merak konusu haline gelen, hayranların taktığı isimle “space jockeyler” başrole taşınıyor. Filmde, *space jockeylerin* atalarımız olduğu ortaya çıkıyor! Scott'ın ise bu husustaki muhafazakar duruşunu, boynundan haçını eksik etmeyen Elizabeth Shaw'un “Peki onları kim yarattı?” sorusundan anlayabiliyoruz.

Prometheus'un en dikkat çekici yönü görselliği. Film atmosfer yaratma konusunda çok başarılı; geminin tasarımı, hikayenin geçtiği gezegen, bizi yaratan uzaylı atalarımız harika yaratılmış. Filmin üç boyutlu olması aldığınız keyfi çok artırmasa da *Avatar (2009)* ve *Hugo (2011)*'dan sonra 3D görselliğinin en iyi kullanıldığı filmlerden biri. Oyuncu seçimi konusundaki başarıya da değinmek gerek. Özellikle ayakları yere basan, erkeklere bağımlı olmayan baş kadın karakter Elizabeth Shaw (tıpkı Ripley gibi) rolündeki Noomi Rapace, soğuk ve katı yürekli Meredith Vickers'ı canlandıran Charlize Theron ve robot David'e hayat verdiği “ruhsuz” oyunuyla Michael Fassbender ön plana çıkıyor.

Prometheus, sığ yan karakterleri ve barındırdığı birkaç klişeye rağmen son yılların bilimkurgu sinemasını canlandırmayı başaran ve kaçırılmaması gereken bir film. Scott türe yaptığı bu dönüşle “iyi ki” dedirtmeyi başarıyor.

Serhad Mutlu